

นาย อหัมดี บินฮัยมอฮามัดนูร์ เจ้าของ ผู้จัดการ และ บรรณาธิการ

ขงอหัมดีนูร์

● ส่วนเข ส่วนขงอหัมดีนูร์ ส่วนคุดี วุฑฒิสำริกา

กรรมกร

ตั้งบ้าน ๑๕ ปี๓, ๕๐ บาท นีลิกตอส, ต.

ปีที่ ๒ เดม ๑๔ วันเสาร์ ที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๖๖

สำนักพิมพ์ตั้งแถวในวงเวียน เลขที่ ๒๕๐๓ ถนน ๒๒ กรกฎาคม

พิมพ์หนังสือออก รายสัปดาห์

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ชัยเขตมนบางมดของ

บทกวี ๒๕๖๖

ซึ่งคงอยู่ ปากครอกเสียงดัง หึ่งดัง
๒๕๖๕ ได้ มี ร่างไม่ มี ข้านายไม่ กวาท
ได้เกิดต่าง ๆ อดการรังหินผกหรือ
ดงดงต่าง ๆ กับวิบตอมแตรของเกก
รำดูและมีได้เกิดอู่ได้หมู่ ที่ชูชวรมก
ประคัมภ์ของงดงงาม ที่ ทักได้ แล้วเจ้า
หนยกับ มี เครื่องใช้ของ งน ก่ง ๆ เช่น
ถ้อย ขวม กงได้ เป็น ต้น ถัก คอง การ เรณู
ไป ตก ลง กับ ข้างเจ้า ๆ จะคิด รากด ย่อม
เขาวี พอ ส้มควว

หอม ขวน ขต วัต ตี ยิง

ข้าพเจ้า หัก ของอิดที่ ดักได้ จึง ซัก
กราบ เวียน เร้น แจง ความให้ ท่าน ทั้ง
หากยี่ ที่ เคยมี ความ กอรณา อุดหนุนแก่ ห้าง
ข้าพเจ้า ทราบ
ด้วยมี ห้าง ข้าพเจ้า ได้ รับไป มา ชนิด ไช
ฟ้า แต่ จำ ก่อง ซึ่ง เป็น ขา ต้น ระตุ หรือ
ที่ เรียกว่า ขาว มี ใหม่ เข้ม กิ่ง ใหม่ ๆ เป็น
อัน มาก มี ราก ต่าง ๆ กั้น ของ เรณู ท่าน ที่
ชอบ รับ ประทาน นาน ๆ ชาติ นึก รับ มา

ทนาย อุให้ ว่าง กัด

ทำไม่ คน คิด สัน ตง ๒๐ บ หงสน ได้ เพาะ ยา
ตรา เข็ม ทำไม่ เด็ก ๖ เดือน ถึง ๑๒๖
เป็น คณด ขโมย แด หาย อัดน ห้วน เพาะ ยา
ตาด ขโมย หงอ แคว เบอวี ๑-๒ ทุก คน
ทำ ไม่ ไรค ปอด เดียด แหน่ ท้อง หึ่ง เกิด
จาก ระตุ ชาย เกิด จาก กษย์ กั้น ยก ๕๖
ธบาย ๒ ซ้อน ไร่ หย กับ ที่ ทำ ไม่ หึ่ง
ชาย เป็น หิด กั้น ยก หัด หมอ เหว หาย ทุก
คน ทำ ไม่ วิศ คอง ออก ใน ทวาร ขอก ทวาร
ของ ซึ่ง ไทย ญี่ ใช้ สม นึก ๕๕

หนังสือพิมพ์กรรมกร

ฉบับที่ ๒๖๖ ออกวันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

สารบัญเล่ม ๑๕

ปฏิสนธิฐาน อ้วนดี ๒๐๘
คำกับกาพย์ในไม่เมืองไทย ๒๑๒
คำขวัญทุกข์ ของ บ.ภ.ภ. ๒๑๕
กาพย์เกนที่ทหารชาวราชนาวิก ๒๑๕
พทนะ ทางอากาศ ๒๒๐
นาภาคารวม ๒๒๒
ได้ก็ย่นกนิสฐานา ๒๒๘

ปฏิสนธิฐาน อ้วนดี

ตามที่ หนังสือพิมพ์ อ้วนดี ฉบับวัน พุธ
ที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ได้ ถวาย
และเพื่อนหนังสือพิมพ์ ด้วยกัน ออกทายฉบับ
ใน เรือของพระยาภิรมย์บรรพต และผู้ตรวจ
เอก พระยามหา เทพฯ ซึ่ง ตั้ง คิด หาก ว่า
เป็น เจ้าสำนัก กง บ่อนเงิน ใน บ้าน อ้วน
ดี ได้ ถวาย เป็น เซึ่ง บกฤษา ให้ เรา ออก
ความ เห็น ว่า จะควว อย่างไร แต่ เรา กอ
ตั้ง กตัญญู เพื่อนหนังสือพิมพ์ มยอน กไม่ เห็น

มีใคร ออก ความ เห็น ว่า จะไร ครั้น เรา
จะ หึง เดียว บาง ก็ ดู กะไร ๆ ภาย เพราะ
ชวรมก คน เขา ถ้า มี ผู้ ถก จะ หึง เดียว ก
ดูไม่ งาม คนอื่น ถก เรา ๆ อย พุด ได้ และ
อ้วน ดี เรา ก็ ถัก ว่า เป็น เพื่อน หนังสือพิมพ์
ฉบับหนึ่ง เหมือน กับ หนังสือ ชื่อ พิมพ์ อ้วน ๆ
เพื่อรักษา วรรณกรรม เรา ไว้ เรา จึง สัน ทนา
กับ อ้วน ดี ว่า เรือง ท่าน พระยาคูณ จะ ให้
เรา ออก ความ เห็น ว่า ควว ให้ ถอด ออก
จาก ตำแหน่ง ยศ กา บรรพต กัด ต้น เรา
พุด ด้วย ไม่ ได้ แต่ ผู้ มุ่ง กับ บัญชา
ของ เขา ส้ม ยัน มน โอดระพอกัน อยู่ (เจ้า
หวับ ผู้ มุ่ง มี) แต่ เรือง ที่ ศาคด สัน ประ
หารชีวิต เจ้า อ้วน ดี เพียง ๒-๓๖ จึง เป็น
เหตุ ยก ที่ เรา จะ ออก ความ เห็น แต่ เจ้า
หวับ เรา “กรรมกร” ไม่ มี ความ พอใจ
อย่ง ยิ่ง ไม่ เรือง อ้วน ดี จริต เพราะ
เรา ได้ พิจารณา เห็น แล้ว ว่า อ้วน พอก ถ้า
มา ด้วย จริต หนี มน เสมือน หนึ่ง กอน เมฆ
ซึ่ง บัด บัง แสง พระอาทิตย์ คอย คัด ทอน
แสงสว่าง ของ ดวงอาทิตย์ ไม่ ให้ ไฉ แสง
ออก เข้ม ที่ ได้ เพราะ พวก นี้ คิด แต่ ประ
โยชน์ โดด ซึ่ง เป็น ทาง ได้ เมื่อกะ ตัว จะ คอง
ควว ของ มน เท่านั้น ไม่ ได้ คิด ถึง กอน ไช
ประ โยชน์ ทาง โดด ว่า ก็ ประเทศ ชาติ

รอมฎู ก็ถึงและรัฐประหารในบายอีกประการ ๑ ไม่ใช่ เพราะ ประเทศนั้น, อุคตด้วย มหิร คัพ หรือเจริญด้วยคำสรรพนิตถนง ดกร. ที่พูดนี้ ถ้าไม่แปลที่พอใจของ คณะใด ก็ขอได้ให้อภัยด้วยเพราะเรา ไม่สามารถจะกระหวัดจนถึงที่ได้อย่างไร บางคณะเมื่อเราพมอxygen ไรก็พูดไปเช่นนั้น

มีความจำเป็นอย่างไร ที่เราจะต้อง เสรีรับราชการ ทหาร ใน สุ่มคู้ มือ ถอน ทหาร นำ ๑๑ ถัดไปว่า "การซึ่ง เรือพด เมื่อ เจ้า เป็น ทหาร นั้น ถ้า หวัง ไว้ เป็น ถัดถึง และ อำนวย การ ซึ่ง วิชา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว, สาคิ, สักขาน, บ้านเกิดเมืองนอนของเรา มิให้ สัตว์ หมู ภัยทั้งภายนอกและภายใน การ ท้าย ย้าย ไปได้ เป็น ฮิน สาคิ.

"ถ้า ไม่มี ทหาร แล้ว บ้านเมืองก็ไม่สามารถจะคงอยู่ได้ เพราะ ข้าศึก จะมา ย้าย และ พกพาต เหล่านี้ด้วยกัน จะทำ ให้ ราษฎร ได้รับ ความเดือดร้อน ตำรวจ พระนครบาล หรือ ตำรวจ ภูธร ก็ดี ถ้าไม่มี ทหาร หนุน อยู่ข้างหลังแล้ว ก็จะไม่ปราบปรามไม่ได้ เพราะมีกำลัง พอแต่จะปราบโจรผู้ร้ายซึ่งเป็นจำนวนน้อยเท่านั้น

"การ บังคับกัน รักษา พระมหากษัตริย์

มีอีก ๒ จำพวกที่ไม่อาจปรกติไม่เรียกเข้าประจำการ คือ พระภิกษุ และ สามเณร ซึ่งรวมกันอยู่ในศาสนาอื่น ๆ นักโทษในระหว่างคุมขัง นอกจากนั้นก็

ตาม ขบวนการเรียกร้องการบรรเทาทหารใน กองประจำการ ด้วยตนเอง ในหมาย ความว่า ผู้ชายไทยทุกคนจะต้องเป็นทหาร ส่วนชนชั้นที่มีบรรณาการให้วิชาทหารจึงไม่ใช่ เช่น แต่ชื่อ แต่ถ้ามองจริงๆ การฝึกหัดตั้งสอน และควมไม่พระราช อนุญาตนี้ก็ไม่ปรากฏใน มาตราใดที่สอน ฝึนให้บุคคลจำพวกนี้ได้รับผล เช่น ฝึน เมื่อก่อนมาเพียงนั้น คงมีผู้ตั้งอย่าง ว่าเหตุไร พวกราชสำนักเป็นต้นว่า วิชา การในกรมมหาดเล็กกระทรวงวัง, กรมวิเทศ ฯลฯ เหล่านี้ จึงไม่ต้องรับ ราชการ ทหารใน กองประจำการ โดยต้อง ฝึกหัดตั้งที่ต่างนี้ ถัดมาคือเป็นทหาร แต่ชื่อสอนตัวจริงรับราชการอยู่ไม่เต็ม หนึ่ง ๆ ตามเดิมไม่ได้รับราชการฝึกหัดตั้ง สอนประจำการได้ แต่ถึงควรปลดกอง หนุน ก็ได้รับผลเช่นเดียวกัน? ข้อตั้ง ฝึนของอาชีพอย่างการที่เป็นเช่นนั้นก็ เพราะ พวก ราชสำนัก ตั้งถัดจางตั้งหาได้ หนัก

หมายของบ้านเมืองไม่ เริ่ม กฎหมาย เทียบ บาด หรือ กฎหมายกระทรวงวังของ เขาต่างหาก กฎหมายของบ้านเมือง แม้กฎหมายอื่นการ พระยาพิชัย ไม่ อบรมด้วย หมาย กระทรวงไม่ได้ (ดูตา ญา มาตรา ๕) การที่จะเป็นทหารโดย ต้อง ฝึกหัด หรือ ไม่ เป็น เดี่ยว จึง ไม่ใช้ความจำเป็นของเขา พกเขา = ควร จะ ยินดี เดี่ยวอีก ใน การ ที่ เขา ยอม ตน มา ฐน เหมียร ทหาร ซึ่ง เข่า จึง จะ ไม่ กระ ทำ เช่น นั้น ก็ได้,

ตาม ที่ ถัดมา เป็นใจความของ พระ ราชบัญญัติเมื่อเริ่มออก ครั้นต่อมาได้ ไซบ้าง เช่น มาตรา ๕ ข้อ ๑ ที่กำหนด ฝึนให้เด็ก พระภิกษุ นั้น ถ้า เป็น พระภิกษุ ธรรม กับ คอมมูน ๆ อีกบ้าง เด็ก ของจริง เห็นว่าไม่ เป็น ข้อจำกัด ที่จะ ฝึน ยก ฐน มา ถัดมา

เมื่อเรานับหนังสือพิมพ์บางกองการ เมืองลงจดหมายเรื่องพระภิกษุ ต้อง ถู กัด ออก เป็น ทหาร กับ ทั้ง คิดก่อน เจ้าหน้า ที่ ในการ คิด เลิก พง เมือง เจ้าหน้า ทหารใน ข้อ ที่ เกี่ยว กับ พระภิกษุ เรื่อง นี้ ฐน ราษฎร เรา คิด จะ ไม่ ถัดมา ถึง เพราะ คณะ ของ เจ้าหน้า ฐน จะ ได้ คอมมูน กับ

กรรมกร

โดยปรียกยให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเห็น ว่าราชการบ้านเมืองเรียบร้อยทุกอย่าง คือ อย่างที่จะให้เห็นง่าย ๆ ก็ ถ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะเสด็จ ทาง ถนน ใด ถนน นั้น มักจะถูก

เจ้าหน้าที่จัดการ รักษา ถนนนั้น เรียบร้อย เช่นนี้ใช้เป็นที่เกิดคือความประสงค์ของเจ้าหน้าที่จะให้พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเรา เข้าพระราชหฤทัยว่า ถนนทุก ๆ สายเรียบร้อย เช่นนี้ ซึ่งแท้จริงตรงกับ ข้าม

การกระทำ เช่นนี้ ย่อมเป็นผลร้ายแก่ประเทศบ้านเมืองอย่างยิ่ง โทษของอำมาตย์เหล่านั้นก็ ไม่ผิดอะไร กับอำมาตย์ที่ขายชาติของตนแต่วิชานี้ เป็นวิธีอันดีเยี่ยม

แท้จริงก็ บวรวิระชิการ

บัดนี้ เราได้ย้ายสำนักงาน จากด้านข้างรถตำรวจ ถนน พัดคล้าย มาอยู่ ณ ถนน ๒๒๒๒ กรุงเทพมหานคร ฉะนั้นต้องจำหน้าว่าส่งกรรมกร หรือ หมายเลขที่ ๒๒๒๒

๒๒๒๒ กรุงเทพมหานคร

อย่าลืมว่า เงินค่าบำรุงสำหรับผู้ที่ เป็นสมาชิก อยู่แล้ว หรือผู้ที่ จะตั้งนามต่อไปไม่ ต้องส่งต่องหน้า จะควรส่งเมื่อไร จะได้ มีจดหมาย มาบอก เป็น ส่วนตัว และ

แท้จริง พระราชหฤทัย ของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ของเรา ย่อมทรงไว้ซึ่ง ความยุติธรรม ตั้งกล่าวแล้ว เสมอ หากพวก อำมาตย์บางคน บ้าง เรื่องร้าย หรือ ฎีกา ร้องทุกข์ ของราษฎร เสีย พระองค์ จึงมิได้ทรงทราบ ไม่ต้องสงสัย ถ้าพระ

กรรมกร

จดหมายนั้น รวมทัง ไปเสด็จรับเงิน จะต้อง มีตรา บ.จ.จ. ๒๒๒๒ ๒๒๒๒ เป็นสำคัญ (ไม่มีตราประทับ หรือ ปกหนังสือ)

สมาชิกที่ ชำระหรือส่งเงินให้เราแล้ว เราได้ ส่งไป เส็จรับเงิน มาพร้อม กับ หนังสือเล่มนี้ ถ้าผู้ใดไม่ได้รับไป เส็จรับเงิน จากเรา พร้อม กับ หนังสือเล่มนี้ ก็ขอให้ เข้าใจ ว่าท่าน ยัง ไม่ ได้ส่งค่าบำรุง หรือ ส่ง แล้วแต่ เราไม่ได้รับ และ ทาง ที่ควร ก็ คือ มี จดหมายบอก ไปยังเรา จะ ได้จัดการ ส่งมอบ ส่วนต่อไป

คู่ใจ ความทุกข์ ของผู้ที่ ออกอีก เบ็ด จดหมาย ของ เรา

ท่านที่ เป็นสมาชิก ถ้าไม่ได้รับ หนังสือ ของเรา เล่มนี้ ขอให้ มีจดหมายไปบอก หรือ ได้รับ ข่า เกิดความ บอกลือ เรา จะ ได้จัดการ ส่ง ให้ หรือ จัดการ กับ กรรมกร หรือ หมายเลขที่ ๒๒๒๒

๒๒๒๒

โลกียจุลา

พระ โฉม ๒๒๒๒ ๒๒๒๒

๒๒๒๒

ล้ม กับชื่อ ของหลาน ถึงจะ

สนุกดี

หนูชวาน — ข้าก่อน ครับ ถ้ายังนั่นผม
ต้องไปหา ชวานมาได้ สักเต็ม
หนึ่ง ก่อน

ลุงดีว — ไม่ใช่ หลอกหลาน นี่เรา
ซ้อมกันเด่นต่างหาก หลาน
กับลุง ช่วยกัน เป็นลูกคู่ใน คิว
ก็ แดง กัน

หนูชวาน — อ้อ ๆ! ซอบกถ แค่นี้สั้ยจ้ะ
ตัดต้องยึด เปราเนิง เขาตะ
ครับ

ลุงดีว — “นำเอ๋ย นำหัวร่อ กิ่งคกชัน
วอด ออราชปุติน คือใคร”

หนูชวาน — แหม! รับ อร่อยจริง เท่า
นั้นหรือครับ? ผมว่าได้แล้ว
เชิญ คุณลุง ชวน ก่อน

ลุงดีว — ลุงจะ ขอถาม เจ้า รูปงาม สด
ซ้อ ว่าวิชา ป.จ. นั้นมีคุณ
อย่างไร

หนูชวาน — วิชา ป.จ. มีคุณ มาก นัก อาจ
เด็ก มนุษย์ เป็นยักษ์ เด็กปะ
ฏักให้ เป็น ควาย

(รับพร้อมกัน) นำเอ๋ย นำหัวร่อ กิ่ง

คกชันวอด ออราชปุตินคือใคร

ลุงดีว — นักเตง ป.จ. สดพลอดมากหน้า
เขาได้ ไป คึกษาอะ วิชาด้านัก
ไหน

หนูชวาน — วิชา ป.จ. คุณพ่อ ผมเกตุยัด
มานาน ท่าน ว่า พวก หน้า
ค้ำ เรียนได้ ไ

(รับพร้อมกัน) นำเอ๋ย นำหัวร่อ กิ่งคก
ชันวอด ออราชปุติน คือใคร

ลุงดีว — อ้าย พวก ถ้อย ทูจิต คิด ประ
จบ ครบนี้ ก็ เจ้านาย ของมัน
ล้มอง เป็นหมันหรือ อย่งไร

(รับพร้อมกัน) นำเอ๋ย นำหัวร่อ กิ่ง
คกชันวอด ออราชปุตินคือใคร

ลุงดีว — ท่านที่มี ยุติธรรม คงช่วย ชน
เข้า สักวัน อ้ายฉายร้ายจ
ต้นไป อยู่ ด่วนทีศใด

หนูชวาน — มันไม่ไ่่งพอ เมื่อ ป.จ. เดี่ยท
ยุโรป หรือ อเมริกา คง เข
อ้ายพวก จัญไร

(รับพร้อมกัน) นำเอ๋ย นำหัว ร่อ กิ่ง
คกชันวอด ออราชปุติน คือใคร

(พร้อมใจ พร้อม โห่ตะ!) “แล้วกันกดอง
แตก ถ้าตัดต้องเล็กกันเสียที”

คุณนิมิต
หนังสือพิมพ์
อันจะเป็นบริษัท
ก็ เป็น สมาชิก วั
ทุก คน ไ
พิศดาร ไ
ปด่า ๆ น
นวนันที่ ๑ มี
กดับ จาก
คณะ บ
ทราบ
มี ทุกข์ ดัว
การ แม่ เรือน
ไป ยัง คุณนิม
เดือน ๓๓ บาท ๓
บาท ๕๐ สี่ตวงค์